

אותם

הפדריצובים

כמעט מחצית אורחי המדינה הנקראים משיח
מה בני עדות המזרח. פה אין זכר לחוויה ה-
הירואית של כובשי השממה, של לוחות הגבו-
רה עץ הגבוה, של הוי ישובי הספר. פה אין
זכר גם למהפכה הרוחנית העמוקה של ימי
הקרבות.

פה שולטים האנשים שדמותה הרוחנית נקבעה סופית
שעה שפולין היתה מעצמה עולמית, לפני שטייס כבוד בשם
ציארלס לינדברג חלם לעבור זו הפעם הראשונה את האר-
קיננס האטלנטי באוירון. פה שולטים האנשים שראו את
הערבי הראשון בחייהם אחרי שהגיעו לגיל העמידה, בשעה
שמצריים היתה מושבה בריטית והצרפתים הפגינו את דמשק.
פה שולטים האנשים שלמדו כי שיא ההצלחות המדיניות
הוא לקבל טובה מידי מושל-מחוז בריטי, ושהחליטו ארבעה
חדשים אחרי פרוץ מלחמת העצמאות כי שום מלחמה לא
פרצה וגב לא תסרוץ.

העובדה ההיסטורית המצערת, שהדור אשר לחם למען
המדינה והקים אותה בדמו ובזעתו, לא הקים מתוכו מנהיגים
פוליטיים בעלי כושר לחימה, מצאה בכנסת את התגלמותה.
**כי בה יושבים רבים מן האנשים שהיו תקלה
ומכשול להקמת המדינה בכל צעה, האנשים
שהתנגדו להקמת הפלמ"ח ופרקוהו כרגע שחל-
פה הסכנה, האנשים שמסרו את הפרושים לירי
הכולשת הבריטית, משתפי הפעודה עם הפרוץ
מבטן ומלירה, האנשים שנדחפו ממש בכוח
אל המדינה ושחפכו שליטה באופן אוטומטי,
מן הרגע הראשון.**

אינו יודע בדיוק מה שמם, כיצד הגיעו לשם ובה עשו שם.
האורח האמין שקיבל על עצמו לקרוא את כל דברי הכנסת
של אסיפה זו, מן המושב הראשון ועד האחרון — יחפש
בהם לשוא אפילו רעיון מקורי אחד. לשוא יבקש בהם
אפילו רמז קלוש לגישה חדשה. בשום שנה לא בלטה
אפסותה הגמורה של אסיפה זו כמו בדיונים על שאלות
הגורל של הדור — כיצד לשבור את המצור החונק את
המדינה, כיצד לפרוץ אל המרחב, כיצד להביטח את בטחונה.
דיוניה של ועדת החוץ והבטחון על פרשות מסוימות,
שהטביעו חותם פראגי על השנים האחרונות, יכלו למלא
כמה כרכים הומוריסטיים.

לא שלא היו בכנסת כמה אישים מבריקים, נבונים וחכי-
מים. היו בודדים כאלה כמעט בכל מפלגה. אולם לא המע-
טים קובעים את דמותה של הכנסת. קובע המכנה המשותף.
קובע המשטר הביחרי בחבריה הכנסת, הקבע את מערכת
היחסים בצמרת המדינה.

הכנסת היא אסיפה של פוליטיקאים. משמע, אסיפה של

כל אחד מאתנו וזכר מילותיו את הדאגה שכירסמה בו
בחוזרו מן החופש הגדול לכיתה, לשנה חדשה של לימוד
דים. האם השתנתה הכיתה? האם נוספו פרצופים חדשים,
העלולים להפריע למערכת היחסים שנוצחו בעבר? שמה
הופרה השלחה? שמה יש צורך להתרגל לטיפוסים חדשים?
כשתכנס הכנסת השלישית אחרי הבחירות הקרובות,
לא יצטרך איש מחבריה לדאוג שמהו שמהו. שום דבר
לא יקרה. השבוע מינו המפלגות את מועמדיהן. הרשימות
הוגשו. כל אשר נשאר לבותר לעשות הוא להצביע בעד
קבוצת עסקים זו או אחרת.

**פה ושם יפתחו אדם חדש אולם בעיקרו של
דבר, יישאר המוערך הישן על כנו. קבוצת
העסקנים, המשמשת מעין תחליף למנהיגות
במדינה, תתאסף מחדש. יהיו אלה אותם הפר-
צופים שקייטמו את הכנסת השניה והראשונה.
יהיו אלה אותם הפרצופים שמילאו את מס-
דרונות הקונגרסים הציוניים ככאז וכצירוף,
כועידת קאטוביץ ואודיסה, לפני דור וחצי דור.**

ואם לא ייבחרו הפעם משתתפי הקונגרס
הציוני הראשון, הרי זה פשוט מפני שמלאך
המות הוא אנטיציוני.

בעשר השנים האחרונות עברה מהפכה
אדירה על ארץ זו. היא לא היתה רק חר-
צונית: הורדתו של דגל אחד מן התורן
והחלפתו בדגל אחר. היא היתה פנימית.
דור שלם חדש, ילידי הארץ השונה לחלוטין
מאבותיו, דרך על הוירה הלאומית. בטערת
ימי הקרב, עת נתגלתה לעיני כל פשיטת
הרגל הסופית והמוחלטת של דור הקונגרס-
סים, הוליד דור חדש זה מתוכו שורה מ-
פוארת של מנהיגים. לא היו אלה רק המצ-
ביאים שהנהיגו צבאות, אלא גם אנשי-המעש
בכל שאר מערכות-החיים.

המהפכה זו לא נסתיימה עת פרצה שבי-
תת-הנשק. הדור החדש הטביע את חותמו
על כל שדות היצירה. אנשי מדע צעירים
הגיעו לרמה עולמית, מנהלים צעירים חוללי
נסים במפעלי התישבות ומים ותעשייה. ה-
דור החדש פלט דרכים חדשות וקבע עוב-
דות חדשות בכל המערכות. מלבד המערכת
האחת: הנהגת המדינה.

כאן התנוסס שלט גדול: „הכניסה אסור
רה“. אף לא היה צורך בשום שוטרת-נועה
לפקח על מילוי ההוראה. הדור החדש עצ-
מו בחל במפלגות, אשר שלטון המדינה שר-
מש להן כבוד-מישחק. מראה המפלגות ה-
מכוערות האלה, שהצטופפו מתחת לברז
הדולף של המגביית היהודית המאוחדת, ש-
התקוטטו על כל מילימטר מרובע של מקום
מסביב לאבוס המענקים, מראה זה העלה בו
קבט. לא היה לו שום חשק להצטרף לעדה
זו.

פה ושם התפטר אחד הצעירים עם המצי-
אות. אחדים השלו את עצמם שאפשר לש-
נות ולתקן מבטנים, אחרים אמרו לעצמם
שאי אפשר להשפיע על המצב תוך עמידה כן הצד. אחדים
מכרו את עצמם למען קאריירה, אחרים הומצו על-ידי רצון
כך להציל את המדינה מידי מנהיגיה. אולם גם אחד מהם לא
שינה במאומה את עצם מהותו של המשטר המפלגתי הרקוב.
**פה ושם נתדה על אחד הקירות השלטי: „צבע
טרי. אולם קירות הבנוין עצמו נשארו כפי
שהיו קודם לכן — סדוקים ואכזרי-זיקנה, חור-
בות של תקופה טרום-היסטורית.**

כשתמפור הכנסת השניה, לא ישפוך איש עליה דמעה
של צער, מלבד אותם החברים האומללים שלא יזכו להיכנס
לכנסת הבאה. היתה זאת לכל הדעות אסיפה בלתי-מפוארת.
היו בה לפחות חמישים חברים מיותרים לחלוטין, שאיש

זוהי אסיפה של אנשים זקנים — למרות ש-
מה מהזקנים עברו בקושי את גיל
ה-40. הם זקנים מפני שאין להם
שום מגע נפשי עם היצירה החיה
של העם. עם רוח הנעורים הנוש-
בת על פני מרחבי הארץ. הם זק-
נים מפני שמושגיהם קפואים ורע-
יונותיהם נדושים, ושום יצירה ר-
חנית אינה נרקמת בתברתם. הם
זקנים מפני ששוב אינם מרגישים
ברוח הקודש של תעודה גדולה ב-
היוב, תעודה שלמענה כדאי להס-
תכן וזהקריב ולשמש דוגמה לאנ-
שים אחרים.

ובמקום שאין תחושה של תעודה, לשם
מתנגבת השחיתות. במקומות הבטוחים של
רשימות-המועדים של הכנסת השלישית מר-
סיעים גם שמות מלוכלכים ממש, אנשים
אשר כל ילד במדינה יודע שהם גנבים פשו-
טו כמשמעו, מוכרי-כסאות שהפכו להלצות
לאומיות, מבדחי-מטבע ששמותיהם מתנוסס-
סים לתפארת ברשימות השחורות של שוטרי
המכס, גבורי קופסות הבשר המוכרחות
ושעוניה-הזהב.
ואיש אינו חושב, כפי הנראה, שזה מוור
מאד ומעציב מאד.

יתכן שהכנסת הזאת אינה גרועה מפר-
למנטים של מדינות אחרות.

**אולם שום מדינה בעולם אינה
נמצאת במצבנו שלנו.**

תוך שנים מעטות מאד יוכרע גורלה של
מדינת ישראל. ההיסטוריה תחליט אם היה
זה נסיון מעניין וחולף, מעין ממלכת-צל-
בנים שניה, או התחלה של פרק חדש בתול-
דות העמים השמיים. היא תחליט אם תהיה
מדינה זו גטו יהודי חדש, או מושבה של
מעצמה זרה איוושה, או מחנה חלוצים מנותק,
או לבה של מעצמה מרבית. הדבר לא יסול כגורה מן ה-
שמיים. הוא יהיה תוצאה של מעשי ידי העם עצמו.

אם נרצה בכך או לא, אלה ימים גדולים, והם זקוקים
למנהיגות בעלת-יעוד. אין הם זקוקים לא לאסיפה-של-אם-
סים, ולא לכנס גבאים של המגביית היהודית המאוחדת, ולא
לחבורה של מושכי-חוטם ומגבירי-ליצות.

**אם ניטול לידנו את רשימות המועמדים ל-
כנסת השלישית מתוך הכרה עמוקה זו, וישלמנו
עלינו דכאון עמוק. נפשנו נכספת לפני חר-
שות, שיביעו את רוח התקופה החדשה. וכך
אשר רואה עינינו במדבר המפלגתי הגדול, הוא
אוסף של — — — אותם הפרצופים.**

אנשים שהפוליטיקה, במהדורה הישראלית המיוחדת, הפכה
למקצועם.

אלה הם האנשים שלמדו לבחוש בסירים מסלגתיים, שלא
תמיד הם מעלים ריח ניחוח. אלה הם אמני האינטריגות,
האנשים המסוגלים לנאום שלוש שעות רצופות באסיפת-עם
סוערת מבלי לאמר אפילו דבר אחד. האנשים המסוגלים לשבת
בועדה המתמדת של מועצת המפלגה ולנסח מצע שהוא כה
חסר-כריעיון עד שאינו מסוגל להרגיז אף סיעה אחת.

פה שולט התחק הקדוש. פה קובעת האפרוריות הרוחנית.
פה מנצחת הבינוניות המוחלטת.

**פה אין זכר לחוויה האדירה של העליה הה-
מונית, ששינתה את דמותה של הארץ. פה אין
זכר לעליה העצומה של בני ארצות המרחב,**